

ARGENTINA SPERĂ ȘI FACE PLANURI PENTRU... 1978!

• PASTORIZA CONTRA SIVORI? • CELE 62 DE TRANSFERĂRI ÎN STRĂINĂTATE • 1.000.000 DE LOCURI... ÎMBA-
TRINITE! • UN PROIECT RĂMAS PROIECT

Unul din cele mai „fier-
binți” teritorii fotbalistice
ale lumii, Argentina, se
pregătește să primească, în
1978, multicolorul carnaval
al campionatului mondial,
dovedind — prin ceea ce
declară și prin ceea ce în-
treprinde — că o mișcare
fotbalistică recunoscută pre-
tutind prin indisciplina
și neseriozitate tratează cu
maturitate multiplele pro-
bleme create de o sarcină
pe cât de onorantă pe atât
de dificilă.

Neliniștită multă vreme
de faptul că deordinea ju-
cătorilor ei pe terenurile
europene ar putea deter-
mina F.I.F.A. să adopte
drastica sancțiune a mutării
El Mundial-ului '78 într-o
altă țară — o asemenea
propunere a existat după
repetatele scandaluri declan-
șate de independența, cu

a devenit o certitudine și
când problema reprezenta-
rii cit mai demne a fot-
balului local trăiește în
gândul — și pe buzele —
tuturor argentinienilor. Mai
bine de jumătate din jucă-
torii echipei naționale —
îndeobște „senatori” — e-
volvază în străinătate sau
își fac bagajele la această
oră, cei mai „sentimentali”
pentru Mexic și Columbia,
cei mai temerari pentru
bătăria Europă, atrași de
redeschiderea granițelor
Spaniei fotbalistice.

Eliminată din prelimina-
riile 1970 de Peru și încă
nesigură de calificare la
Weltmeisterschaft, Argenti-
na își dirijează toate efor-
turile spre El Mundial '78,
amintindu-și cu nostalgie
de ediția inaugurală a cam-
pionatelor lumii, când singur
pa ei a pierdut un echil-

OMAR PASTORIZA

meci finală. În căutarea
unei prime soluții, dirigui-
torii fotbalului argentin
intentionează să interzică
plecarea jucătorilor, peste
hotare.

„Aceasta este singura
noastră şansă” — afirmă
Sivori. Proiectul care să
stopeze exodul fotbalistilor
autohtoni spre alte mele-
guri a fost elaborat deja la
Buenos Aires — anunță
presa, dar el trebuie să pri-
mească aprobarea F.A.A.-
ului, ceea ce nu va fi de
loc ușor.

Poate doar perspectiva
unui titlu mondial să-i de-
termine pe „rebelul” Pasto-
riza să semneze, chemin-
du-i acasă pe Yazalde și
Mas, pe Albrecht și Per-
fumo. Vedeti, asadar, cit
de greu se poate realiza
proiectul lui Sivori, publi-
cat în revista noastră de
săptămîna trecută.

RECONSTRUCȚIA STADIOANELOR

Aceasta ar fi cea de a
doua mare sarcină înscrisă
pe agenda de lucru a gaz-
delor C.M. din 1978, reali-
tatea prezentă fiind neli-
nistitoare, după cum — cu
menajamente, desigur — ex-
plica, la Buenos Aires, V.
Canedo, președintele comi-
tetului de organizare a El
Mundial-ului '70.

— Aveți totul de făcut
și trebuie să începeți cu
modernizarea stadioanelor
sau cu construirea altora
noi.

Pentru cei care știu că
numai orașul Buenos Aires
posedă un ansamblu de
stadioane cu o capacitate
aproape de un milion de
spectatori, afirma-
ția de mai sus ar putea fi
înțelesă drept o glumă fără
haz. Martorii oculari, însă
— și-l vom cita pe renu-
mitul ziarist francez Fran-
çois Thebaud — susțin că
sfaturile date de signor
Canedo sint mai mult decît
realiste! „Stadioanele ca-
pitalei argentine — con-
struite prin anii '30 — nu
numai că sint lipsite de cel
mai elementar confort, dar
dau semne netinșitoare
de îmbătrînire, ceea ce a
determinat autoritățile să
ia măsuri speciale de se-
curitate, reducînd capaci-
tatea lor sau chiar închi-
zindu-le”.

Recent, un om de afaceri
M. Armando, a lansat ideea
unui nou complex sportiv,
„un mare stadion pentru
toată țara”, care să înlocu-
iască actuala „bombo-
niera”, arena lui Boca Ju-
niors, cea mai încăpătoare
din Argentina, dar și cea
mai „nesigură” din punct
de vedere al temperamen-
tului sud-american.

Sămînța părea să fi că-
zută pe un teren fertil, li-
stele de subscripție publică
bucurîndu-se de generoasă
participare a amatorilor
de fotbal, care legau con-
struirea unui mare edifi-
ciu sportiv de trufășele
visuri ale cuceririi titlului,
în 1978.

Interesul s-a arătat, însă,
pasager și ideea a sucum-
bat rapid. Stadionul n-a
rămas decît în proiect (ca
în imaginea noastră), pe
terenul cumpărat în acest
scop — o insulă artificială
pe Rio de la Plata — aflin-
du-se la această oră doar
un restaurant!

Ca întotdeauna, înegali-
cînd resemnați, cînd ența-
ziști pînă la extaz, super-
terii argentinieni se gîn-
desc, probabil, că pînă în
1978 mai e atîta timp.

Șesternev (numărul 3), într-o atitudine caracteristică

ȘESTERNEV, FOTBALISTUL DE ELITĂ A SPUS ADIO GAZONULUI

- Clubul: T.S.K.A. Moscova; 278 meciuri în Di-
vizia A.
- Născut în 1941; 1,83 m înălțime; 83 kg.
- Maestru emerit al sportului; 91 de prezente în
naționala U.R.S.S.
- Campion unional în 1970.
- Participat la două turnee finale ale C.M. (An-
glia și Mexic).
- Cel mai bun fotbalist sovietic al anului 1970.
- Selecționat în reprezentativa F.I.F.A. (1—2 cu
Brazilia, în 1968).

Rînduri și cifre. Toate
pentru un singur jucător:
ALBERT ȘESTERNEV. Ca-
pitanul formației moscovi-
te T.S.K.A. și al naționalei
Uniunii Sovietice s-a retras
din activitatea competițio-
nală.

Emoționant a fost mo-
mentul cînd, cel care a fost
considerat de întreaga lume
fotbalistică drept cel
mai bun libero după regre-
tatul Armando Picchi, a
predat lui Hurtilava (cu
prilejul recentului amical
U.R.S.S. — Brazilia) ban-
derola de căpitan. „Lui-
niki” se cutremura sub a-
plauzele celor 100.000 de
spectatori.

Fotbalist de elită, Șes-
ternev este una din figu-
rile marcante ale fotba-
lului sovietic alături de
Iasin, Voronin, Strețov,
Metreveli ș.a.

Jucător rapid (la 16 ani
devenea campion al Mos-
covei la 100 m plat) în ciu-
da gabariturii, tehnician

foarte bun, posesorul unei
deosebite intuiții a jocului,
Șesternev s-a impus rapid.
La 19 ani debuta în pri-
ma formație T.S.K.A., iar
un an mai tîrziu își făcea
apariția și în naționala
U.R.S.S., într-un meci cu
Austria.

Ultimul său joc sub cu-
lorii reprezentativei țării
a fost cel cu Spania,
de la Sevilla, unde echipa
sovietică avea să obțină
egalul (0—0) care-i asigura
calificarea în sferturile de
finală ale Campionatului
european de anul trecut.
Șesternev dirijase cu brio
apărarea împotriva fugu-
lui atac iberic.

În iarna lui 1972 este su-
pus unei intervenții chi-
rurgicale. S-a refăcut foar-
te greu și n-a mai atins
forma de odinioară. Desi
selecționat pentru meciuri
din cadrul „Cupei Indepen-
denței” (Brazilia —
1972), el nu poate juca în
nici o partidă.

Tip al fotbalistului so-
bru, Șesternev juca sub
deviza: „apărarea este ba-
za atacului!” Poate toc-
mai de aceea el trecea rar
de centrul terenului pro-
priu pentru a se hazarda
în vreo șarjă ofensivă.
Poate tocmai de aceea în
cele 278 meciuri de cam-
pionat disputate nu a în-
scris decît un gol. În
schimb, ce rar se întîmpla
să greșească el în apărare.
Jocul lui însemna sigu-
ranță, echilibru.

Păcat că nu s-a reușit
să-și rotunjească palmare-
sul la o sută de meciuri
internationale.

De acum înainte blondul
fundăz nu va mai con-
duce monomul lui T.S.K.A.
sau al naționalei U.R.S.S.
Șesternev, fotbalistul, și-a
asteptat acum replica an-
trenorului Șesternev.

ERNEST ANDONE

„Un mare stadion pentru toată țara”, un proiect care o rămas... proiect

cei „11 gladiatori aflați în
stampa anti-jocului” („Miroir
de Football”) — federația
argentiniană a răsuflat uș-
urată la auzul confirmării,
anunțînd imediat orasele
ce vor găzdui meciurile de
peste cîții ani.

Un neavizat ar putea cre-
de — judecînd după aceas-
ta promptitudine — că Ar-
gentina fotbalistică este ca
și gata în a-și întîmpina
oaspeții într-o încercare,
măcar tardivă, de a se rea-
biliza în ochii mai cumpă-
nații Europe, dar lucrurile
— afirmă specialiștii de la
fața locului — sint depar-
te de a fi așa de simple,
două probleme capînd a-
tenția și interesul opiniei
sportive autohtone.

Prima ar fi...

EXODUL JUCĂTORILOR

Reuniți într-un sindicat
intransigent pînă la tăie-
rea firului în patru (F.A.A.
= Futbolistas Argentinos
Agremiados), în fruntea că-
ruia se află internaționalul
Omar Pastoriza, supranu-
mit „rebelul” (ceea ce se spu-
ne multe...), fotbalistul din
Buenos Aires sau La Plata
sint socotiți printre cei
mai dificili jucători sub
contract din lume: im-
pulsivi și năbădăși, gata
oricînd să boicoteze meciu-
rile de campionat și —
mai ales — să plece în
străinătate. În urmă cu doi
ani, intenția federației de
a reduce numărul jucătorilor
afecțați fiecărei echipe
din prima ligă a dat na-
ștere unei prelungii greve
generale, terminată cu o
decizie de compromis și
cu... 62 de transferări în
străinătate!

Situația nu pare mai
trădătoare nici astăzi, cînd
organizarea C.M. din 1978

SCANDALURILE COSTĂ...

Este cunoscut scandalul care a străbătut
fotbalul vest-german și care — cu toate
eforturile făcute — a lăsat amprente afte
de vizibile în fotbalul din această țară. Cu
toate că au trecut două campionate de cînd
a izbucnit, încă nu se poate spune că
lucrurile s-au lămurit. Ba, mai mult,
clar și acum se mai așteaptă „noutăți”.

Cu toate acestea, presa din R. F. Germa-
nia încearcă să facă un bilanț și să vadă
cit a costat acest scandal. De pildă, publi-
cația „Bild Zeitung” prezintă cifra totală
de 13,1 milioane mărci vest-germane.

„Bild Zeitung” încearcă și o „defalcare”
a totalului. Și, după cum se arată într-un
articol special, articol care ocupă aproape
o pagină, cîteva din aceste sume mai mici
ar fi următoarele:

- prezențele în fața Curții federale, 48 la
număr, ale celor implicați (49 de jucători,
2 antrenori, 3 președinți de cluburi) au
costat 172.000 mărci (3.200 de fiecare per-
soană);
- accesoriile de judecată s-au urcat la
200.000 mărci;
- onorariile avocaților — 400.000 mărci;
- diurne, cazarea celor chemați în fața
instanței — 25.000 mărci;
- plata zibelor de mîncare pierdute de
martori ca și de inculpați — 453.000 mărci;

- speze pentru deschiderea proceselor
și taxe de timbru: 300.000 mărci;
- costul anchetelor făcute la Bielefeld,
Offenbach și Köln — 150.000 mărci;
- lucrări de secretariat, telefoane, poșta
etc. — 61.000 mărci;
- antînțarea martorilor — 70.000 mărci
etc., etc.

În total, 3.099 milioane mărci, o cifră de
tot respectul, în care nu sint trecute pier-
derile cluburilor implicate în scandal, da-
torită suspendării jucătorilor ale căror
transferări le-au plătit.

La această sumă de 3.099 milioane mărci
mai trebuie adăugate sumele plătite de clu-
buri pentru transferarea jucătorilor ce ul-
terior au fost condamnați (2 milioane
mărci) și pierderile din încasări (8 milio-
ne mărci). În total, 13,1 milioane mărci.

Să arătăm și sumele care au declanșat
acest scandal, adică banii oferiți de echi-
pele în cauză pentru cumpărarea meciurilor
și salvarea de la retrogradare: Bielefeld —
703.000; Offenbach — 285.000; Oberhausen —
93.000; persoane particulare care au „dat
o mîină de ajutor” — 24.000. Total: 1.115.000
mărci vest-germane.

Firește, nu pot fi calculate pierderile mo-
rale.

ARBITRAJUL—UNA DIN PROBLEMELE FOTBALULUI AFRICAN

„Punct negru în sportul african, în general arbitrajul în
fotbal este unul dintre motivele cele mai mari de nemulțu-
mire ale specialiștilor și iubitorilor sportului cu balonul ro-
und” — își începe comentariul intitulat „Neliniști cu privire
la arbitrajul în Africa”, apărut nu de mult în publicația
oficială a federației internaționale de fotbal, „F.I.F.A. NEWS”,
— Tshimpumpu wa Tshimpumpu, președintele Uniunii zia-
stilor sportivi africani, personalitate cunoscută în fotbalul
mondial.

„La Lagos — se spune în continuare — în cadrul turneului
final al Cupei Africii, majoritatea arbitrajelor au fost mai
mult sau mai puțin bune, dar cel al partidei Algeria — Nigeria
s-a dovedit a fi cu adevărat scandalos. Destul de recent, la
Bathurst, în Gambia, arbitri au fost cit pe aci să îște inci-
dente diplomatice, așa cum o subliniază și Serigne Ali Cisse
în cotidianul senegalez „Le Soleil”: „Fotbalul este prea impor-
tant astăzi pentru ca statul să mai poată să-l ignore. Ba
dimpotrivă, meciurile capătă de multe ori o adevărată impor-
tanță națională, de unde nu mai rămîne decît un pas pînă
la căutarea cu orice preț a succesorilor, la abandonarea fair-
play-ului. Acest lucru, mai presus de toate, trebuie să ne
preocupe, conștienți că în joc se află soarta sportului atri-
can, în special a fotbalului, care ajunge uneori să
nu fie altceva decît un instrument politic pentru devolu-
ne în fața regimului...”

Acel turneu de la Bathurst a avut destule momente difi-
cile, dar de acest lucru, mai puțin din cauza comportării echi-

pelor, ci doar a arbitrilor gambieni, care se hotărîseră, parcă,
cu toții că victoria nu poate aparține decît selecției Gambiei.
Ceea ce s-a întîmplat acolo este, se undeva, fără prece-
dent în materie de arbitraj. Împotriva Senegalului, arbitrul
Malley a găsit mijlocul de a acorda Gambiei un penalty deci-
siv, în momentul cînd scorul era de 1—1. Interesant este
însă că atunci cînd acesta a fluierat hent în careu la ju-
cătorii oaspeți, balonul se afla în jumătatea de teren a
echipei Gambiei! Iar în ceea ce-l privește pe arbitrul Omar
Sy — contestat, de altfel, și cu ocazia partidei finale din Cupa
campionilor africani, care urma să opună campioanele Zairu-
lui și Guineei (în cele din urmă acest meci nu s-a mai dispu-
tat) — acesta, în loc să onoreze eusonul F.I.F.A. pe care-l
poartă, a reușit să-i acorde Gambiei un gol cu adevărat iso-
rie. În meciul cu Liberia, Omar Sy a fluierat un hent la
jucătorul aflat în posesia balonului (atacantul central gam-
bian Biri Biri) oprind deci jocul, în acel moment, însă, un alt
jucător din echipa Gambiei a sutat mingea în plasă. Decizia?
Foarte simplă — gol! Au urmat numeroase și îndreptățite
proteste.

Iată, asadar, că nu numai pe bătrînul nostru continent ar-
bitrajele constituie o mare problemă. Fotbalul african are ma-
car circumstanțele unei dezvoltări aflate la începuturile ei. De
aceia, cuvîntul federației internaționale ar putea fi hotărîtor
în acordarea asistenței necesare privind instruirea corpului de
arbitri din această parte a lumii.